Р Е Ш Е Н И Е
№ 4165

гр. София, 23.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Антони Йорданов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **2071** по описа за **2014** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу решение от 20.01.2014г., НО, 20 състав, по н.а.х.д. № 11826/2013г. С оспореното решение съдът е потвърдил наказателно постановление №23-2307206 от 28.05.2013г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416 ал.5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 128 т. 2 от същия закон.

Касаторът сочи, че съдебното решение е незаконосъобразно. Счита, че съдът неправилно е интерпретирал и преценил доказателствата по делото и необосновано е приел, че е налице нарушение на чл.128 т. 2 от КТ. Твърди, че неправилно е определен размерът на наложеното административно наказание, без да е взето под внимание съществуването на привилегирования състав на чл. 415в КТ. Моли съдебното решение да бъде отменено.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: към момента на проверката /21.01.2013г.-28.01.2013г./ касаторът е начислил, но не е изплатил трудовото възнаграждение за м. май 2012г. на М. К. Т.. За извършената проверка и констатациите от същата бил изготвен Протокол за проверка, в който били дадени задължителни предписания, работодателят да плати уговореното трудово възнаграждение за извършена работа на лицата, за положения от тях труд през м. май 2012г., между които и М. К. Т., със срок на изпълнение- 28.02.2013г. Едва след приключване на проверката и в изпълнение на дадените предписания бил издаден РКО за заплатите за м. май на 01.03.2013г.

Съставен бил акт за установяване на административното нарушение на основание чл. 416 ал. 1 от КТ. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

Описаната в АУАН обстановка се потвърждава от гласните доказателства, събрани в първоинстанционното производство. Съдът е възприел фактическата обстановка и е изградил вътрешното си убеждение въз основа на всички събрани доказателства, ценейки ги в тяхната съвкупност.

При пълно и вярно установена фактическа обстановка съдът е направил верни правни изводи. Материалният закон е приложен правилно. Разпоредбата на чл.128 т.2 от КТ е императивна и безусловна – работодателят е длъжен да плаща уговореното трудово възнаграждение в установените срокове. Обстоятелството, че възнаграждението е начислено във ведомостта, както и, че работникът има задължения към работодателя, са без значение. Имуществената санкция е наложена в установения от закона минимален размер.

Неприложимостта на чл. 415в КТ районният съд е обосновал с липсата на кумулативно изискуемите за това предпоставки. Съгласно цитираната норма, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В случая нарушението не е отстранено веднага, а след 9 месеца, а несвоевременното плащане на възнаграждението за положен труд винаги е свързано с неблагоприятни последици за работника или за служителя.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.01.2014г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 20 състав, по н.а.х.д. №11826/2013г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1/